

ՆԱՐԵԿ
ԱՂՕԹԱՄԱՏԵԱՆ
Ս. ԳՐԻԳՈՐ ՆԱՐԵԿԱՅԻՈՅ

Բան ԽԷ.

Ա.— Կամչնամ աստուածային մեծութեանդ ահաւորութեան առջեւ. ի՞նչ կրնամ ուրեմն ըսել, եթէ ոչ համրանալ եւ հող ի բերան՝ սրտովս լռել, մարգարէին խօսքին(1) համեմատ թէ «Պիտի լռեմ, քայց յոյսս Աստուծոյ ողորմութեան վրայ դնելով»: Իսկ եթէ շրթունքներուս չարժողութեան փականքը բռնադատեմ որ բացուի՝ խօսիլ ուզելով, խղճիս խայթը ինծի կը թելադրէ նոյն լալագին եղերերգութիւնը կրկնել նորէն:

Բ.— Ուստի, ողբակից՝ մեծ մեղաւորին, որ իր կամքովը տնօրինեցաւ՝ իր մահը փնտռելով, անոր գոչումը կ'երկրորդեմ իրեն հետ. «Մեղայ, Տէր, մեղայ, ես ինձէն գիտեմ իմ անօրէնութիւններս. միասին հիւսելով յիսներորդ Սաղմոսին խօսքերը, գործած մեղքերուս պարտքին սակը շատ աւելի կը համարիմ քան գետնի հողմահոս փոշիին ամբողջ օդին մէջ տարածուած հիւլէները»:

Գ.— Մեղայ երկինքի եւ Քու առջեւդ. ամչցած անառակ որդիին հետ վերստին հայրենի գթութեանդ դառնալով՝ կը թախանձեմ, աղերսանքիս խղճալի ձայնը արտօսրածին ողբերուս հետ տխուր դէմքով Քու առջեւդ կը բերեմ, կը տարածեմ, գթութեա՛նց Հայր, ամենուն Աստուածը, արժանի չեմ ո՛չ միայն որդի կոչուելու, այլ նաեւ ո՛չ իսկ Քու անպիտան եւ անբան վարձկանդ անուանուելու. ընդունէ՛ սոված եւ յանցապարտ տարագիրս, ու լլկանքներու մէջ նեղուածիս քաղցին ցաւը ամոքէ Քու կեանքիդ հացովը: Ահա՛ նաեւ ե՛ս Քեզի կու գամ. ողորմութեամբդ ընդառաջ եկուր ինծի, Գթա՛ծ եւ Անոխակալ անօրէն մեղապարտիս հագցո՛ւր անգամ մը կորսնցուցած իր զգեստին ծածկոյթը, մեղքով աղտոտած աւանդակորոյս ձեռքիս՝ ամենասաստ կամքովդ մօտեցո՛ւր համարձակութեան մատանիին կնիքը, ոտքերուս գարշապարաներուն թշուառ մերկութիւնը պաշտպանէ՛ օձին թոյներէն Աւետարանի ամրապինդ կօշիկներու պատսպարութեամբը: Երկնային պարարակ եզին զուարակը, որ ճշմարիտ մարդասիրութեամբ օրհնուած Քու միածին Որդին է, նուիրէ՛ ինծի, որ կարօտ եմ բարիքներու. Քու Որդիդ որ միշտ կը զոհուի, քայց միշտ ալ անապական կը մնայ իր ամբողջութեան մէջ, խորհրդաբար միշտ կը զենուի անսպառ անթիւ սեղաններու սուրբ սպանդարաններուն վրայ, ամենուն մէջ ալ ամբողջ ու անթերի. էութեամբ երկինքի մէջ եւ իսկութեամբ երկրի վրայ, աննուագ մարդկութեամբ եւ անթերի աստուածութեամբ կը փշրուի եւ անհատնում մասերով կը բաշխուի, որպէսզի ամէնքը միացնէ այն մարմինին մէջ՝ որուն գլուխն է ինք. Հա՛յր ողորմութեան, փառք Քեզի՝ իրեն հետ, յաւիտեանս. ամէն:

Բառարան

Փականք - Բանալի, կղպանք

Եղերերգ - Տխուր երգ

Հիւլէ - Անբաղադիր առաջին տարր, ադում, կորիզ

Լլկանք - Չարչարանք, խռչտանգում

Ամոքել - Մխիթարել, սփռփել, մեղմել (ցաւը)

Պատսպարել - Ապաստան տալ, ծածկել՝ պահել

Զենել - Մորթել, գոհել

Սպանդարան - Զոհարան